

GORICA

(Zjutranje izdanje).

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Vabilo na naročbo.

Goriške rojake vljudno vabimo, naj se v obilnem številu naročijo tudi v tem letu na naš list, ki jim bo dajal zdrave politične in gospodarske duševne hrane v dostojni in spodobni obliki, kakor sodi resnemu listu. Pod staro zastavo: za vero, dom, cesarja bomo razpravljali gospodarska in socialna vprašanja ter bodrili naše ljudstvo v njegovem političnem, narodnem in kulturnem boju zoper vse njegove nasprotnike in sovražnike, ki se mu pogosto bližajo v ovčjih kozah z lepimi imeni.

Vsled podraženih delavskih močij in vsega gradiva siljeni smo zvišati naročnino lista, pa vendar lako da se oziramo na manj premožne. List stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan

za vse leto 10 K,
za pol leta 5 K,
za četrto leta 2 K 50 h.

Manj premožnim se cena zniža, ako se za to oglašijo pri upravnisti listu.

Upravnništvo in uredništvo
»GORICE«.

Zavarovanje zasebnih uradnikov.

Že od l. 1888 so se borili zasebni uradniki za svoje zavarovanje za slučaj starosti ali onemoglosti. Nbroj spomenic je bilo odposlanih na državni zbor, naj se sklene obvezno zavarovanje za starost

LISTEK.

Manom Simona Gregorčiča.

Kdo Tebi naj nagrobno zapoje,
ki sebi in drugim najslajše si pel,
ki čuvstva, besede najdivnejše
iz ust narodu — pevcu vzel.

Ob Tvoji gomili razplakana vdova
in mati sirot
premišlja življenja Tvojega
trnjevo pot.

In solze tekó na temno zemljo,
jok stresa telo ji od boli bolno:
»plačilo Ti bodi nebo!«

Z oljčno vejo Te kropijo brati
kakor sam želiš;
Ti trpljenja polen kelih zlati
Večnemu dariš.

»Radi svojih, radi tujih
sem dolgov ta kelih pil,
svojega srca in domovine
boli v pesem žalostinko lil.«

Tiho, tiho, bratje moji,
ne motite svetega miru,
ljubav domovinsko sveto
pevec daruje Bogu —

In ena se tebi je želja spolnila:
razmaknil predgorja se temnega zid,
po lokah bojnih nove očine
lepote žejni se pase vid.

in onemoglost ter naj se tudi kaj stori za vdove in sirote. Vlada je l. 1901 predložila državnemu zboru zakonski načrt o zavarovanju [zasebnih uslužbencev. Poslanska zbornica je takrat sprejela ta načrt, a »coklja« — gosposka zbornica ga je spremenila na slabše in vrnila poslanski zbornici. Poslanska zbornica je potem res sprejela ta zakon dne 8. februarja letošnjega leta, potrdila ga je pa gosposka zbornica dne 30. oktobra. Sedaj je dotični načrt postal zakon, ker cesar ga je že sankcioniral. V veljavo stopi s 1. januarjem l. 1909.

Ker je ta novi zakon silno važen s socialnega stališča, naj v sledečem podamo kratek postnetek tega zakona, kakor ga podaja »Samouprava«:

Zavarovati se morajo po dovršenem osemnajstem letu vse one osebe, ki so v zasebni službi in prejemale od enega in istega delodajalca najmanj 600 kron plače, in sicer ne glede na to, ali so te plače letne ali mesečne; nadalje se morajo zavarovati osebe, ki se nahajajo v javni službi (občinski, okrajni, deželni), ako po pravilih nimajo pravice do pokojnine za onemoglost ali starost, kakor tudi do pokojnin v prid preostalim.

Kot uslužbenec v smislu prejšnjega odstavka je smatrati vse osebe, ki imajo naslov uradnika; nadalje vse uslužbenec, ki imajo opravljati izključno ali večinoma duševne ali višje posle; tem je prištevati delovodje v tovarnah in trgovsko pomožno osebje.

Izveti so možje in žene, ki dobe službo, podvrženo zavarovanju, še-le potem, ko so dopolnili 50. oziroma 40. leto svojega življenja.

Osebe, ki se morajo zavarovati, razdelje se po službenih prejemkih v šest razredov, in sicer v

I. razr. z let. plačo od	600—900 K.
II. " " " "	900—1200 "
III. " " " "	1200—1800 "
IV. " " " "	1800—2400 "
V. " " " "	2400—3000 "
VI. " " " "	presegajočo 3000 "

V plačo se všteje tudi stanarina, aktivitetna in poslovna doklada.

V slučaju onemoglosti imajo zavarovanci pravico do rente za onemoglost.

Ne otrne se solza več srcu nikdar,
Ki strl ga je, ne vklonil vihar —
Počivaj sladko poet,
počivaj — profet!

Slovesom bilo konca ni
od dragih sirt si se slovil,
neštet s solzami grob rosil,
zdaj Tvoj odprt leži.

In domovini rane vse
od davnih dob
odprla ta je: kri kipi
iz njih v tvoj grob.

Za mnogimi Ti plakal si,
za Tabo joče samo en:
od Tebe toliko ljubljen,
Slovan — Sloven!

Samo težka poročila,
samo žalostne vesti; —
v Tebi vera Joba bila,
klonil duh ni bičani.

In nebesa moč so dala,
dala strun ti, dala kist,
dvojna luč Ti je sijala:
luč Homerova in — Krist.

V svete dvignil se višine
genij Tvojega duha...
Sedaj zvezda domovine,
znak življenja boljšega.

Ivo Pregelj.

Ko plačajo zavarovanci 120 mesečnih doneskov, znaša ta renta za

I. razred	letnih 180 K
II. "	" 270 "
III. "	" 360 "
IV. "	" 540 "
V. "	" 720 "
VI. "	" 900 "

Za vsakih 12 mesečnih doneskov se zviša renta za

I. razred	za letnih K 9—
II. "	" " 13.50
III. "	" " 18.—
IV. "	" " 27.—
V. "	" " 36.—
VI. "	" " 45.—

Ako zavarovanci onemorejo, imajo glede na njihovo starost pravico do rente. —

Izplačevanje rente se ustavi:

1. ako zavarovanelec umre in
2. ako postane za delo zopet zmožen.

Ako plača zavarovanelec 480 mesečnih doneskov (40 let), ima pravico do rente, ne da bi moral dokazati, da je za delo nezmožen.

Renta za vdovo znaša polovico rente, ki jo je prejemal pokojni soprogo oziroma, do katere je imel pravico za časa ko je umrl.

Vzgojevalni doneski znašajo za vsakega otroka, kateremu je umrl oče, 25%, in za vsakega otroka, kateremu sta umrla oče in mati, 50% pokojnine, do katere je imel umrli pravico po vplačanih 120 mesečnih doneskih.

Rente in vzgojevalni doneski v smislu tega zakona se izplačujejo v mesečnih naprednih obrokih.

Dolžnost zavarovanja neha

1. ako izstopi zavarovanelec iz službe;
2. ako se izseli iz države in
3. ako prejema rente za onemoglost.

Država podeli vsako leto 100.000 kron, da se krijejo plače uradnikov, ki vodijo pokojninski zavod in dotične deželne podružnice. Pokojninski zavod ima sedež na Dunaju. Členi zavoda so zavarovani uradniki in njihovi delodajalci. Uprava zavoda se poveri ravnateljstvu, ki obstoji iz predsednika in 20 členov, od katerih odpade polovica na delodajalce, polovica pa na uradnike.

Naš Tonček.

Črtica. Spisal V.
(Dalje).

Tonček se je ustrašil osorne ženske in je hotel zbežati k očetu, ženska pa je zaklicala za njim s prijaznejšim glasom:

»Počakaj, mali! Koga iščeš?«

»Svojega strica Marka«, je odgovoril z objokanim glasom.

»Marka, Marka«, je ponovila ženska, vrgla kunjjo v škač, poln umazane vođe, in vstala; »v ti hiši bivata dva gospoda Marka, v drugem nadstropju biva profesor Marko Korenina in moj mož se tudi kliče Marko, Marko Ščetina. Katerega od teh dveh gospodov iščeš?«

»Vašega moža ne, hvala!« je odgovoril Tonček in se vrnil k očetu.

»Oče, v drugem nadstropju biva stric«, je rekel Tonček, prijel očeta za roko in ga vlekel po stopnicah gori. Prišla sta v drugo nadstropje in stala pred tremi vratmi; — ena na levo, druga naravnost in tretja na desno.

»In zdaj?« je vprašal oče.

»Ah, zdaj je lahko«, se je odrezal

Predsednika imenuje za nedoločeno dobo minister notranjih zadev. Predsednik ne sme biti člen zavoda. Podpredsednika izvoli ravnateljstvo iz svoje srede. V nadzorovanje poslovanja se določi poseben nadziralni odbor. Členi ravnateljstva in naziralnega odbora opravljajo svoje posle kot častne službe.

Občni zbor obstoji iz odposlancev, katere izvolijo deželne podružnice pokojninskega zavoda. Na vsakih 5000 zavarovancev odpadeta dva odposlanca in dva namestnika. Praviloma se ustanovi v vsakem deželnem stolnem mestu deželna podružnica pokojninskega zavoda. Opravila deželnih podružnic rešujeta dotični odbor in občni zbor. Odbor obstoji iz predsednika in 10 členov. Predsednika imenuje minister notranjih zadev sporazumno z deželnim odborom. V smislu novega zakona se ustanovi v vsakem kraju, kjer se nahaja deželna podružnica, razsodišče, ki obstoji iz predsednika in štirih odbornikov. Pokojninski zavod je pod neposrednim nadzorstvom države. Politične in občinske oblasti imajo podpirati pokojninski zavod in deželne podružnice. V prvi vrsti imajo dajati označene oblasti zahtevana pojasnila o delodajalcih, ki sprejemajo uradnike in na katere se nanaša novi zakon. Po novem zakonu se kaznujejo delodajalci in uradniki, ki bi dali neresnične podatke, z globami, ki se premene v slučaju, da se ne morejo iztirjati. v zaporno kazen.

Pokojni pesnik Simon Gregorčič in — pardon — Andrej Gabršček.

Gabršček pripoveduje v svojem članku, da je bil l. 1892. spraval pokojnega pesnika z Gradišča v Gorico, ker je upal, da bo družba blagodejno vplivala na pesnikovo muzo; dalje trdi, da mu je dajal po 30 gld. na mesec pod pretvezo, da sodeluje in pomaga pri »Soči«, a da njegove žrtve niso imele zaželjenega vspeha.

Gabršček in žrtve!

O ti mesečni žrtvi 30 gld. ne vemo sicer nič gotovega, vemo pa, da je Gabršček pokojnega pesnika sorodniku, kuratu in pisatelju Simonu Gregorčiču, obljubil že pred veliko leti nagrado 200 gld., a da mu ni dal dozdej niti poče-

Tonček, stopil k vratom na levi strani in potrkal. Čez nekoliko časa so se začeli koraki, ključ je zarožljaval v ključavnici, vrata so se odprla in suh mož, s ščetinasto brado je nevoljno vprašal:

»Kaj hočeta?«

»Prosim, gospod«, je rekel Tonček, »stanuje tukaj gospod profesor Marko Korenina?«

»Tam, ona vrata«, je odgovoril mož s ščetinasto brado, pokazal z roko na nasprotna vrata in zopet zaprl svoje duri.

»Hvala!« je rekel Tonček in potrkal na nasprotna vrata.

Petnajstleten deček je odprl duri in pomolil glavo ven.

»Dober dan, stric!« je zaklical hkratu petnajstletni deček, prejel Tončkovega očeta za roko in rekel: »Prosim, stric, vstopite! Kdo je pa ta deček, vaš sin? Kako mu je ime?«

»Tonček mi je ime«, je odgovoril Tonček in podal petnajstletnemu dečku roko. —

»Meni je Rudolf ime«, je dostavil dečko; »sem sin strica Marka.«

Vsi trije so vstopili v hodnik. Tonček

nega groša, češ, obljubiti in dati ni isto. Pač pa je „Soča“ kurata že večkrat kri- vično napadala!

Res pa je vsekako, da je bil Gabršček za neko odškodnino vpregel ubo- gega Pegaza v jarem, ko mu je bil med drugim izročil tudi suhoparno korekturo „Soče“. Pokojnik je večkrat obžaloval, da je bil sprejel ta posel in po nekoliko mesecih se ga je tudi odkrižal ter se vrnil na Gradišče. Kako mu je presedalo to suhoparno opravilo, dokazuje ta-le dogodek. Pesnik je sedel nekega večera v prijazni družbi pri čaši piva, ko mu je prinesel neki Gabrščekov uslužbenec „Sočo“ v korekturo. „Še tukaj nimam miru!“ je vznemoljen vzkliknil ter od- slovil uslužbenca z besedami: „Jaz ne bom malovaril!“

Toliko o Gabrščekovih „zaslugah“. Zavračati moramo še Gabrščekovo predrzno trditev, da ni postal po razkolu l. 1899 pesnik nasproti njemu hladen zaradi politike in da ga je imel osebno še vedno rad.

Med rajnikom in Gabrščekom je v politiki in drugih ozirih tak prepad, da se žali blagi pokojnik, če se njegovo ime le imenuje zraven enega Gabrščeka! Odtod naš — pardon — v naslovu našega članka. Pokojni pesnik, apostol medse- bojne ljubezni in složnega delovanja v prid slovenskemu narodu, naj bi ne bil postal hladen nasproti človeku, ki deluje od l. 1899. v popolnoma nasprotnem smislu?

Naš pesnik je vedno obsojal brato- morni boj, ki ga je Gabršček razvnel s pomočjo svojega nekdanjega pobratime dr. Tume. Ko se je razdor l. 1899. še-le pripravljaj, je pisal pokojnik Gabrščeku z Gradišča, naj ne začneja zdražbe, dr. Tumi pa, naj se pomiri z večino sloven- skih poslancev. Dosegel ni ničesar! V nekem pismu toži prijatelju: Odpisala sta mi oba, a odgovori so mi dokazali, da sta moje želje, svete in prošnje vrgla — v vodo.

Kako je obsojal razdorno delovanje in politično rogoviljenje Gabrščekovo, dokazujejo pesmi, ki jih je objavljaj v „Gorici“.

Pohujšljivo pisavo „Soče“, nje ostudno osebno napadanje in Gabrščeko- kovo koristolovje biča Gregorčičeva pe- sem „Hydrotehniku“ tako-le:

Saj ti poznaš pač vodo
In v Soče polniš jo posodo;
A veda čista ni
Oj, hydrotehnik ti!
Poglej, li res
Ni polno blata vmes?
In to je tvoja zmes!

A hydrotehnik gleda,
Povodnji je vesel — seveda!
Iz vode kuje si denar,
Kaj njemu za poplav je mar,
Če drugim je na kvar?!

O Gabrščekovi kričavosti in samo- ljubju čitamo v pesmi „Slavec, sraka in šoja“:

Kako se šoja dere,
In sraka
Kako ta kraka!
Bojim se, da pobere,
Ko zdaj na pol sem gluha,
Popolnoma mi sluh — — —

Obleka Vaju pa je slava,
Menda oskubla sta si prava!
Kakó vsak sam se občudava
V zrcalu se ogledava!

O Vaju ta je sodba moja,
Da eden sraka, drug je šoja.

kov oče je šel v kuhinjo, da pozdravi svojo svakinjo, Rudolf pa je cdprl vrata na levo in peljal Tončka v sobo.

„Tonček, si gotovo truden, sedi!“ je rekel Rudolf in ponudil svojemu bra- tranecu stol.

„Torej se je vendar odločil tvoj oče, da te da v šolo“, je nadaljeval Rudolf; „prav je, boš vsaj gospod, če boš pridn. Vendar se boš moral veliko učiti. Izpočetka ne, ali pozneje. Tonček, jaz hodim že v četrto šolo, se moram učiti latinski in grški jezik“. Rudolf je pograbil celo breme knjig s stranske mize in jih položil na mizo, ki je stala sredi sobe. „Vidiš, Tonček, iz vseh teh knjig se moram jaz učiti: verstvo, slo- vensščino, nemščino, latinščino, grščino, računstvo, naravoslovje, zgodovino in zemljepisje“. Tonček se je začudil mno- žini knjig in si mislil: Kako lepo mora biti, če je kdo tako učen kakor njegov bratranec Rudolf. Trdno je sklenil, da se bo pridno učil.

Tončkov oče je vstopil v sobo.

Polna sarkazma in ironije je pe- sem „Romanje v Čezsočo“, v kateri iro- nizuje pesnik politični dirindaj, ki ga je bil po Goriškem priredil Gabršček s po- močjo dr. Tume.

Med drugim čitamo v tej pesmi:
Pot vaju vodi do Čezsoče,
Prodajat tam „modrost“ —
Pa ali ni mogoče,
Da se podere most?
Težká vidva
Strašansko sta oba:
Požrla toliko sta „farjev“
In „farških“, kuharških denarjev,
In težka vaju je „modrost“;
Bojim se, da se vdere most . . .
Počasi, vsak posebe!
Vi plemenite ste osebe,
Vi naroda reditelji
In pa osvoboditelji!

Tako je sodil pesnik o Gabrščeku! In ta se zdaj drzne pokojnika nekako proglašati za svojega političnega somišl- jnika ter farbat, da pokojnik ni postal proti njemu hladen — zaradi politike. Razumemo, razumemo to farbanje! Od- kar se je Gabršček sprl s Tumo, čuti svojo osamljenost in zato skuša zbujati mnenje, da se je pesnik strinjal z nje- govo politiko. Še to, kar smo dozdaj po- vedali o razmerju med pokojnim pesni- in Gabrščekom, dokazuje menda dovolj, kako predrzna je Gabrščekova trditev, da ga je imel pesnik osebno še ve- dno rad.

Le zaradi zanimivosti navajamo še pogovor, ki se je vršil pred meseci med pesnikom in Gabrščekom. Vedno vsiljivi Gabršček se je približal pesniku, ter mu ponudil roko. Pesnik reče: Vam roke ne več! Vi ste razdirač; Vi razdirate „Šol- ski dom“ . . . „Mi zidamo“: je odvrnil Gab- ršček. „S čegavim denarjem? vpraša pesnik. „Konečno je zagrozil Gabršček: „Čez 50 let pojdemo nad vami (duhov- niki) naprej“. „Vi ne!“ je zaklical pesnik. Povzemimo, kar smo rekli!

Dokler je Simon Gregorčič živel, ga je Gabršček zbadal in napadal; zdaj pa, ko je umrl, hoče pokojnikovo slavo po- rabiti v podkrepljenje svoje bankrotne politike. Ker pa nima v osrednjem od- boru za pesnikov spomenik prve beseda, skuša slovensko občinstvo begati pod raznimi pretvezami ter ovirati delovanje tega odbora.

Zato apelujemo na naš narod: Ne brigaj se za bevskanje polblaznega me- galomana ter poskrbi za posmrtno po- čaščenje pasnika, ki te je tako neizmer- no ljubil!

Dopisi.

Iz Gorice. — (Ob rakvi pl. Konrada Fabris-a). — Ko so so drugi veselili božičnih praznikov, vihrala je s poslopja tukajšnje posojilnice in ž njo združene zastavljavnice „Monte di Pietà“ črna zastava in v drugem nad- stropju te hiše je žalovala ravnateljéva družina ob mrtvaškem odru, na katerem je ležal prerano umrli soprog, oziroma oče gospod Konrad pl. Fabris-Fr-yenthal, vrl, pravičen, za ljudski blagor unet mož, ki je vreden, da mu ohranimo časten spomin.

Pokojnik je od 18. aprila 1887, torej blizu 20 let posloval kot ravnatelj zgoraj omenjenega najvažnejšega denar- nega zavoda na Goriškem, kateri se je v tej dobi tako rekoč prerodil in dobil

„Odkrij se, Tonček! V sobi se ne drži klobuka na glavi!“ je dejal oče. Tonček je snel klobuk z glave.

„Dober dan, stric! Kaj ste nam prinesli?“ je vprašala osemletna deklica, vstopivši v sobo, skočila k Tončkovemu očetu in ga prejela za roko.

„Milka, to se ne spodobi!“ je rekel Rudolf z resnim glasom.

„Zadnjikrat ste nam prinesli poln koš grozdja, mm, tako dobro je bilo!“ je dostavila Milka in gledala Tončka, ki je tiščal dežnik pod roko in klobuk na usta.

„Milka“, je rekel Tončkov oče, „Tončka sem pripeljal, je tvoj bratranec, daj mu roko!“

Milka se je približala Tončku, mu podala roko in ga poredno vprašala:

„Tonček, je dež?“

„Ne“, je odgovoril Tonček.

„Odloži dežnik, Tonček!“ je dejal oče.

(Dalje pride.)

vse drugo lice, pa tudi pravilnejšo in naprednejšo notranjo uravnavo. V istem času je deloval g. Fabris nekoliko let kot odbornik v c. kr. kmetijskem društvu in kot član cestnega odbora za goriško okolico. Posebno zaslužno pa je bilo njegovo delovanje kot župana števerjanske občine, za koje blagor se je z vso vnemo zanimal in prizadeval. V njegovi dobi in po njegovem neumornem prizadevanju so se znatno zboljšale občinske ceste; povzdignila se je cesta ob Krojni med okrajne in prav njegovi inicijativi se je zahvaliti, da je Brdom že zagotovljena nova prevažna prometna žila, namreč cesta od Krojne mimo Dol. Cerovega do Dobrovega, za katero so se že dovolili znatni državni in deželni prispevki. Blagi mož je sam z vso skrbnostjo nabral vse statistično gradivo in vse druge potrebne podatke, da je dokazal važnost in po- trebo take cestne zveze, ki boče v res- nici celi obširni prizadeji pokrajini v neprecenljivo korist in z dobro vtemelje- nimi prošnjami, katere je tudi osebno zagovarjal pri merodajnih činiteljih, je dospel slednjič do zaželjenega cilja, a žal da mu ni bilo dano doživeti izvršitev svojih načrtov.

Pokojni g. Fabris ni bil naše na- rodnosti, a bil je vseskozi pravičen in ni kot župan nikdar zabil, da je predstojnik slovenske občine — in tudi kot posestnik v slovenskem delu dežele se je zanimal za naš kmetijski napredek in ga je rad podpiral pri vsaki priliki. Bil je jako razumen kmetovalec — posebno vino- rejec in sadjerejec; — njegova vina so izborna, zlasti njegov Burgundec, kate- rega priporočajo celo zdravniki okreva- jočim bolnikom kot zdravo krepilo. — Njegova prerana zuga je huč vdarec za števerjansko občino, kateri je bil res velik dobrotnik in katero je tako rad imel, da si jo je izbral za svoje zadnje počivališče. Naj v miru počiva in Bog uteši žalost njegovi blagi obitelji.

K. Podbrdo. — Peljaje se po novi železnici sveti večer ustavil sem se Pod- brdom, da bi bil pri polnočnici. Lahko rečem, da sem bil iznenaden, ki sem slišal v cerkvi, pri krasni razsvetljavi, tako lepo, ubrano, umetno petje. Lahko so Podbrčani ponosni na svojega orga- nista in pevski zbor. Kaj takega se malo kje sliši. Kaj lepo se mi je zdelo, da so bili navzoči prosti železniški uradniki s svojim gospami in železničarji. Prav tako. Take uradnike mora spoštovati verno ljudstvo. Kakor se vidi, v tej lepi gorski vasiči še ne gospodari pogubni liberalizem. Vse je bilo lepo, edino kar bi opomnil, je, da bi v čast Božjo, to noč, da siravno je bilo krasno, jasno gorele povasne svetilke. Kaj lepo je bilo videti svetlo luč nad vrati bližnje gostilne „pri Pošti“ pač pa mora biti dober veren krčmar, kar ga gotovo priporoča. Kmalu so utihnili zadnji akordi. Tiho se je ljudstvo razšlo, hvaleč svojega prislega Odrašenika, jaz pa sem jo mahnil na kolodvor. Popotnik.

Politični pregled.

Notranji položaj.

Sedaj zborujejo deželni zbori. Dne 3. januarja se snidejo delegacije, 4. in 5. januarja bodo dvorni obedi in okrog 9. januarja bo zopet sklican drž. zbor. Imel bo rešiti najprvo „numerus clausus“ in poleg tega še več drugih silno važnih gospodarskih in drugih predlogov. Nagajajo pa radikalni Čehi, ki imajo vloženi okrog 50 nujnih predlogov in jih nočejo umakniti vsled tega bo poslanska zbor- nica mnogo časa porabila s temi pred- logi, nakar bo še le rešila „numerus „clausus“. Ker pa koncem januarja po- teče sedanjemu parlamentu njegova doba in bo tedaj drž. zbor razpuščen, najbrže ne bo več časa se pečati z drugimi za- konskimi načrti.

Deželni zbori.

Nizje-avstrijski deželni zbor se je sešel v četrtek. Predsedoval mu je novi deželni maršal princ Lichtenstein. Kr- ščanski socialci so med drugim vložili nujni predlog, naj se še v tem zasedanju doba službovanja deželnih uradnikov zniža od 40 na 35, oziroma od 35 na

30 let. Nadalje bo dež. odbor predložil zakon o volilni dolžnosti. Vlada je za- dovoljna s tem zakonom.

Štajerski dež. zbor se je tudi sešel v četrtek. Slovenski poslanci niso obstruirali, ker je v proračunu za l. 1907 tudi postavka za slovensko kme- tijsko šolo. Veliko presenečenje je pov- zročil nujni predlog slovenskih poslancev za splošno in enako volilno pravico za štajerski deželni zbor.

Koroškemu deželnemu zboru je bil predložen načrt zakona za iz- boljšanje plač učiteljem in učiteljicam ljudskih in meščanskih šol.

Tržaškemu dež. zboru je bila predložena predloga za volilno dolž- nost.

Poleg teh deželnih zborov se je v četrtek sešel tudi gornje-avstrijski, sol- nograški in predalski dež. zbor. V petek sta se sešla deželna zbora moravski in češki. Istrski dež. zbor se ne snide. Prejšnji teden so se na Danaju vršila skupna pogajanja med vlado, slovensko manjšino in laško večino. Tem pogajan- jem so sledila posvetovanja laških poslan- cev v Trstu in slovenskih v Opatiji. Vsa pogajanja pa so se razbila, ker Lahi nočejo ugoditi opravičenim zahtevam Slovanov. Vsled tega vlada ne skliče istrske deželne zbora. „Piccolo“ se radi tega grozno hučuje nad vlado in pravi, da bi bila vseeno lahko sklicala dež. zbor, četudi se Slovani ne bi ude- leževali sej. To judovsko glasilo se tudi hučuje nad Slovani, češ da stavijo pre- tirane zahteve, ko vendar Slovani za sedaj niso zahtevali drugega kakor da vladni zastopnik na hrvaške ali sloven- ske interpelacije odgovarja v hrvaškem ali slovenskem jeziku.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

so plačali predsedništvu: Ivan Drole, trgovec in gostilničar v Hadajužni 5 K; Okrajna posojilnica v Bovcu za leto 1906 40 K; Ivan Zorn, nadučitelj v Vrtojbi, poslal znesek, nabran po občnem zboru podružnice sv. Cirila in Metoda v Vrtojbi 13 K; dr. Anton Gregorčič v Gorici 20 K.

Našemu upravnistvu je došlo: Iv. Vogrič, nadučitelj v Gorici 5 K; J. G. Gorica 2 K.

Za božičnico so plačali predse- dništvu: Ludovik Kumar, župnik v Biljani 6 K; Valentin Marušič, davčni višji nad- zornik v Pazinu 10 K; dr. Ferdinand Terkuč, c. k. notar v Kanalu 10 K.

Srčna hvala!

Za „božičnico“ v Pevmi, katero je napravila ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Gorici, so darovali sledišči dobrotniki naše dece: Gg. Bisail Avrelj, trgovec 12 m porhanta; Bohinski N., trgovec 11 m porhanta; Drašček Karol, pek, kolače; Medved Josip, trgovec, pov- ršno jopico in 12 žepnih rut; Hedžet & Koritnik, trgovca, 18 m porhanta; „Kro- jaška zadruga“ 12 m porhanta; Pregrad & Černetič, trgovca, 12 m raznega blaga; Potazky Anton, trgovec, 6 parov nogavic, 4 pare čevljev, 3 pare zapestnic, 2 obl. trikot; Resen Ferdinand, trgovec, 11 m raznega blaga, Drnfovka Ivan in Franc Jakil, usnje za čevlje; Kopač Jernej, sve- čar, sveče za drevesce; Sutner Ana, velepoš., košaro domačega in južnega sadja; N. N., 4 m blaga za obleke; ba- ronica Töhmel, nogavice, rokavice, za- pestnice, spodnja krila; Seidel Pavla, prof., 8 parov nogavic; Kumar Janez, kurat 6 K; Teufenbach, baronica 2 K; Prinčič Edvard, naduč. 1 K; Kersnik Leopolda, uč. 2 K; Fogar Alojzij, vele- tržec 10 K; Pintar Anton, velep. 6 K; Figelj Anton, velep. 4 K; Figelj Jožef 1 K; Primožič Valentin, velep. 140 K; Klanjšček Jožef, velep. 4 K; Komjanc Anton, trgovec 2 K; Ciglič G. trgovec 2 K; Miklus Angel 2 K; Kodermac Anton 2 K; Šuligoj Josip, krčmar 2 K; Brežigar Mihael, krčmar 1 K; Komavli Tereza 60 v. Lskar Kristina, tov. v Mirnu 5 K; Občina Pevma 10 K.

Vsem darovalcem se v imenu ob- darovane mladine najtopleje zahvaljuje

o d b o r.

Domače in razne novice.

Zapuščeno pesnika Simona Gre- gorčiča je prevzel po izplačanih raznih volilih glavni dedič „Šolski Dom“ v Go- rici. Prijatelji in častilci rajnika, ki že- lijo imeti proti primerni odškodnini kak spomin pokojnikov, si lahko ogledajo njegovo zapuščno knjig in druge drob- nine od 7. do 10. januarja predpoludne od 9. do 12 ali popoludne od 2. do 4. ure na Goriškem h. št. 4.

„L'Eco del Litorale“ pravi v štev. z dne 28. dec. glede listka: Il Friuli, v katerem se je žalil slovenski narod na nezasišlan način, da hoče počakati odsotnega urednika, kateri bo pozval, ko pride, pisatelja dotičnega listka, da naj da zadoščenje resnici in pravici, ako ni vse resnično kar je pisal.

To se pravi z drugimi besedami: Avstrijski vitezi iz Italije, ki so okolu „L'Eco del Litorale“ bodo še-le poizvedovali, ali so Slovenci res potomci divjih Hunov in Avarov, ali so res šklavi, ali so res divje, surovo in brezobzirno ljudstvo, ki krađe Italijanom narodno posest itd. Slovenci, odprimo enkrat oči! Bodimo na straži! Zdaj se bo pokazalo, kako bo „L'Eco del Litorale“ popravil zgodovinske laži in hudobne žalitve, s katerimi pase in vzgaja farlanskoljudstvo...

Imenovanja. — Iz sodne službe: Za višjega pisarniskega oficijala pri okrožnem sodišču v Gorici je imenovan pis. oficijal Jožef Marega; pisarniški oficijal Viljem Bernstein je postal višji pis. oficijal pri dež. sodišču v Trstu; pisarniški oficijal Vinko Čuk v Labinu je postal voditelj zemljiške knjige v Gorici. — Davkarji so postali: Davčni oficijal Franc Šaunig, Emilij Basacco, Valentin Cvek, Egidij Schreiber, Henrik Rosenkranz in davčna kontrolorja Rudolf Zuna, Mihael Andrejčič. Davčni kontrolor Jožef Zaccaria je imenovan za glavnega davčnega kontrolorja; davčni oficijali so postali: davčna kontrolorja Jožef Sfiligoj in Anton Tonelli ter davčni pristavi Anton Gingovaz, Emilij Crasnich, Peter Deprovat; davčni kontrolorji so postali sledeči davčni pristavi: Rudolf Bekar, Loredano Pozzo-Balbi, Silvij Sosich, Franc Grigolon, Edgard Wurmbrand. Za carinske revidente so imenovani carinski oficijali: Teodor Dimnik, Ignacij Streinz, Mihael Bizjak, Albin Gayer in Jožef Brešac. Za komisarje fin. straže II. vrste so imenovani višji finančni rešpicijentje Anton Lepori, Ivan Schmidt, Anton Sepel, Oskar vitez pl. Bosizio, Jakob Krenn, Gustav Künzel, Anton Maučič, Ivan Janič in Martin Lorgar ter titularna višja fin. rešpicijenta Simon Stiplošek in Marko Verbančič.

Osebnosti. — Ravnatelj tukajšnje gimnazije Friderik Simzig je pomaknjen v 6. činovni razred.

Ravnatelj drž. železnice v Trstu je postal Kamil Kuranda ter pomaknjen v IV. činovni razred.

Vojaške vesti. — Feldmaršallajtnant Rudolf pl. Chavanne je imenovan za poveljnika 13. kora v Zagrebu. Polkovnik Wagner, poveljnik 97. pešpolka v Trstu, je imenovan za poveljnika 3. gorske brigade. Poveljnik 97. polka je postal grof Stürgch.

Umrl je v Mirnu dne 26. t. m. po enoletni, zadnje mesece silno mučni bolezn, mladenič Francišek Beltram. Služil je pri mornarici, kjer si je nakopal bolezen, katera ga je tudi umorila v najlepši dobi življenja.

V Biljah je umrl zadel od kapi dne 26. t. m. gosp. France Nemic, veleposesnik in solastnik združenih opekarn v Biljah star 68 let. Pokojnik je bil v goriški okolici poznata oseba. Bil je starosta domačega starešinstva in nad trideset let odčinski starešina. Ko so se Bilje ločile od sovodenjske občine je bil pokojnik prvi župan nove občine. Svoji družini bil je pokojnik skrben oče. Veličasten pogreb je bil danes. Častiti družini naše sožalje, ranjkemu pa večni mir in pokoj.

„Cvetje z vrto sv. Franciška“ se preseli z novim letom v „Narodno Tiskarno“, kjer se bo tiskalo s popolnoma novimi črkami. Počasnost livarne, ki ni poslala o pravem času naročenih črk, je zakrivila, da prihodnja številka „Cvetja“ zakasni nekolk dni. Naročniki se radi tega uljudno prosijo, naj nekoliko potrpe.

Goriška Čitalnica. — Odbor vabi svoje p. n. društvenike k izvanrednemu občnemu zboru na silvestrov večer 31. t. m. na 6 uro zvečer. Dnevni red: Poročilo društvenega predsednika o društvenih prostorih. Po občnem zboru se reši dražba časopisov.

Velik sneg. V Gorici imamo sneg. Najprvo je padel v noči od torka na sredo. V teku srede je potem skopnel, a ponoči je začel padati drug. V četrtek čez dan je deževalo in zvečer je zopet začelo snežiti in snežilo ponoči. Včeraj zjutraj je deževalo in okrog 10h dopoldne je zopet začelo snežiti in snežilo celo dopoldne. Po mestu je bila velika brozga, ker je sneg začel takoj kopneti.

V gorah je snega do kolena. Včerajšnji osebni vlak, ki prihaja v Gorico opoldne je imel 1 $\frac{3}{4}$ zamude, ker je nekje gori blizu Boh. Bistrice obtičel v globokem snegu. Tudi drugi vlaki so imeli zamude.

Na južni železnici je promet tovornih vlakov radi snega ustavljen. Osebni vlaki imajo velike zamude.

V Ljubljani leži sneg 70 cm visoko.

Vreme je pri nas v Gorici ta mesec zelo nestalno. Je pač nastopil december, prinesel pa nam je, kakor smo že pisali, sneg precej na debelo tudi v mesto, dočim smo ga lani le občudovali po hribih, ki obkolijo goriško nižavo. Glede mraza se ne smemo več veliko pritoževati, ker smo imeli prvih 10 dni meseca povprečno 5–8° C toplote, še le pozneje imamo povprečno 0–2° C toplote. Največjo toploto smo imeli 3. t. m., ko je kazal toplomer $\pm 11^{\circ}$ C, največji mraz pa dan pred Božičem z -4° C. Zračni tlak se giba zelo nenormalno, danes je 10, 15 mm nad normalom, jutri že 10, 13 mm pod normalom. S to nestanovitnostjo so v zvezi vremenske spremembe, katerih imamo v glavnem 5 za mesec december, namreč v noči 1–2 decembra, 6/7, 8/9, 13/14 in 25/26 decembra. Vsaki prevrat so spremenili redno najprej več ali manj silen severovzhodnik, ki je ohladil nekoliko temperaturo, zatem megla in koj potem sneg, ki se je vedno bolj bližal in konečno tudi zapadel v mestu samem. Kakor vse kaže končamo letošnje leto z neugodnim vremenom.

Iz seje trgovske in obrtne zbornice. — V četrtek popoldne je imela sejo goriška trgovska in obrtna zbornica. Sklenila je podpirati prošnjo, naj se prepove krošnjarenje po mestu. Zavrnila pa je prošnjo za prepoved sejmov. Nadalje je sklenila, da smejo mesarji v goriški okolici poleti ob nedeljah prodajati meso le od 6–10 zjutraj, po zimi pa od 7–11h. Zbornični tajnik je poročal, da je poštna uprava na Dunaju ukrenila, da se odslej poštno pošiljatve, ki prihajajo po južni železnici, ne bodo več prevažale na državni kolodvor, ampak na poštni urad št. 1, odkoder se bodo raznašale. Nadalje je poročal tajnik, da se je vršil na Dunaju shod trg. in obrtnih zbornic, ki je soglasno protestiral proti povišanju poštnih in telefonskih pristojbin. Vsled tega se pristojbine ne bodo povišale v isti meri kakor se je to nameravalo.

Družinski večer. „Trgovskega-obrtnega društva“ je bil dobro obiskan, obžalovati pa je slabo vdeležbo s strani obrtnikov. — G. dr. Dereani je pazljivim udeležnikom zanimivo predlagal o razmerju med zdravnikom in bolnikom. Oddelek moškega zbora „Pevskega in glasbenega društva“ je zapel nekaj lepih zborov. Prihodnji prijateljski sestanek se vrši danes dne 29. t. m. v gostilni pri „Kranjcu“ ob 8 $\frac{1}{2}$ zvečer.

„Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici dražilo bo svoje časnike v društvenem prostoru dne 1. januarja 1907 ob 11. uri predpoldne.

Kri radl žveplenk — V nedeljo zvečer so se sprli fantje v neki gostilni v Št. Petru. V krčmi je pil neki Al. Cotič, ki so ga zbadali drugi radi tega, ker je imel žveplenke „Legine“. Cotič se je izgovarjal, da je take dobil v prodajalnt. Ker je bil pa prepričan vedno hujski, se je Cotič odstranil. Na poti proti domu pa so ga napadli oni fantje, ga pobili na tla in tolkli. Cotič je v svojo brambo potegnil iz žepa nož in sunil v hrbet Petra Čargota. Rana ni nevarna. Cotič je tudi ranjen in se je sam javil orožnikom.

Volitve občinskega starešinstva na Libušnjem vršile so se dne 17. t. m. Med starešine bili so izvoljeni skoraj vsi isti moške kakor pri zadnjih volitvah, ki so bile razveljavljene vsled rekurza; iz tega je razvidno kako neumesten je bil rekurz. Možu, ki je vložil rekurz, je zadnjič manjkalo samo en glas, da ni prišel med starešine — sedaj pa ni dobil nobenega glasu — tako plačuje zavedno ljudstvo. Županom bo najbrže izvoljen dosedanji vrli župan Janez Berginc.

Nesreča. — Na Dobravi, postaji bohinske železnice se je na Sv. Štefana dan zgodila velika nesreča. Neki delavec, ki je na postaji, odmetaval sneg, se je zvečer vračal domov. Da bi bil hitreje doma, je šel skozi predor. V predoru pa ga dohiti brzovlak, vrže ga v stran in polomi rebra. Huče bolečine trpečega reveža so s pončnim vlakom odpeljali v goriško bolnišnico.

Ponesrečenec se piše Janez Potočnik. Njegovo stunje ni opasno.

Nagrade za pobijanje modrasov. — Na različni prošnji c. kr. namestništva je goriški deželni odbor odposlal

štirim glavarstvom goriške dežele 500 kron, ki jih je deželni zbor goriški dovolil v svrhu, da se podelijo nagrade za pobijanje modrasov, ki so se v zadnjih letih zelo pomnožili.

Od žalosti umrl. — Mizarju Jakobu Gregoretiju v Trstu je v četrtek umrla žena Katarina. Ker sta se zelo ljubila med seboj, je sprog silno žaloval. Ko je v četrtek zvečer sedel ob mrtvem truplu svoje ljubljene soproge in plakal, ga je zadela srčna kap in se je mrtev zgrudil na tla. Združena v življenju, bosta združena tudi v smrti. Pogreb je bil v petek.

Novice iz kobariškega okraja.

Vode — manjka v Čedadu, radi tega bi toraj Čedadci napravili radi nov vodovod. Iztaknili so dober in močan studenec, ki se tudi v najhujši suši ne posuši, na „Poljani“, ki spada pod krejsko občino. Ta studenec izvira nasproti finančni obmejni stražnici in tvori v svojem teku nekaj časa tudi mejo med Avstrijo in Italijo, ker pa izvira na avstrijski zemlji, je gotovo avstrijska last t. j. last krejske občine. Čedadci pa iščejo sedaj podatkov, da bi dokazali, da je ta studenec laška last. Vode jim Krejci ne branijo, pa priznajo naj, da je studenec krejska last in naj se obvežejo plačati primerno odškodnino, pa bodo imeli dovolj vode, — pa dobre, zdrave vode — drugače pa ne pojde. Če tudi pride še toliko laških inženirjev.

Občni zbor — bo imelo „katoško izobraževalno in podporno društvo v Kobaridu“ prihodnjo nedeljo po službi božji.

Novo cesto — na postajo pri sv. Luciji so odprli, kakor smo čuli, pretekli teden. Ta cesta bo posebno za tukajšnje voznike velike važnosti. Opomniti moramo, da je prvi stavil predlog za to cesto in njeno podaljšanje, ki se še izvši, pri političnem obhodu g. poslanec I. Lapanja, in da je ta predlog ponovil tudi v deželnem zboru.

Na Vrsnem — je zopet pričel šolski poduk, ki je bil ustavljen radi „oslovskega kašlja“, pretekli teden. Tudi v Smasti in v Ldrah je ponehala bolezen med otroci, upamo da tudi tu kmalu prično s podukom.

Gospodarske vesti.

Vodne sile Soče — Nedavno se je v Trstu osnovala delniška družba „Officine elettriche del Isonzo“, ki bo izkoriščalo vodne sile spodnjega toka Soče, ter uporabljalo te vodne sile iz vodnih naprav za namakanje tržiškega okraja. Sedaj je omenjena družba prosila, da se da izkoristiti tudi gorenji del Soče med Srpenico in Kobaridom. Zgraditi namravajo tamkaj elektrarno, ki bo dajala 15.000 konjskih sil. Naša žalostna stara pesem: tako prehajajo naša naravna bogatstva v tuje roke.

Razstava prešičev in perutnine v Gorici. — C. kr. kmetijsko društvo za Goriško namerava prirediti meseca februarja 1907 v Gorici razstavo prešičev in perutnine. Ministerstvo za poljedelstvo bi prispevalo dotičnim stroškom z zneskom 1600 K.

VIII. mednarodni poljedelski kongres na Dunaju 1907. — Kakor smo že svoječasno omenili, se bodo o priliki tega kongresa vršili tudi razni strokovni izleti. Kongres se bo vršil meseca maja 1907, med kongresom, odnosno po tem se pa napravijo izleti posameznih skupin po programu, katerega je sestavil izvrševalni odbor tako: Pouk: Obisk poskuševališča c. k. visoke šole za zemeljske obdelovanje (Bodenkultur) v Gross Enzersdorfu; Poskuševanje: Obisk c. k. kmetijskih preskuševalnih zavodov; Obdelovanje močvirjev: Oglad ljubljanskega barja, admontskega barskega gospodarstva, leopoldskronskih močvirjev, ter Biermosa in Ibma v Solnogradu; Rastlinsko obdelovanje in rastlinogojstvo: Oglad c. k. posestev družinskega zaloga v Orthu, Esslingu in Göllingu, grajščine grofa Piattija v Loosdorfu pri Mistelbachu in posestva nadvojvode Friderika v Ogerskem Altenburgu; Izdelovanje poljedelskih strojev: Preskuševališče za poljedelske stroje v Gross-Enzersdorfu, ter zavodov Claython in Schuttleworth ter Hofherr in Schranz; Kmetijsko gospodarstvo: posestvo kneza Lchtensteina v Kromavi na Moravskem; Živinoreja: Govedorejska postaja v Ogerskem Altenburgu, Dunajska mlekarina, Nižjeavstrijska mlekarina, Konjerejska postaja v Muravi in Svinjerejski zavod v Waldeggu, ter ogled konjskih razstav; Melioracije: Oglad del pri regulaciji Dunave pri Dunaju, zagraditev hudournika v Preinu pri Payerbachu; Pivarstvo in sladarstvo: obisk hütteldorfske pivarne in izlet v Plzen; Spirit in skrob: ogled dunajskih spiritoznih žganjarnic; Gozdarstvo: C. k. gozdarska poskusna postaja v Mariabrunnu, ogled c. k. državnih gozdov v Gableu in na Troppbergu; Ribarstvo: ogled ribarstva v ribnikih v Wittingau-u; Vinoreja: obhod vinogradov v Klosterneuburgu in Retz-u; Sadjarstvo in vrtnarstvo: ogled dunajskih vrtnih naprav, izlet v Eisgrub. Razun tega sta v načrtu še dva velika izleta, in sicer kmetijski izlet po Češkem in po Kranjskem (Kras). Izvrševalni odbor dogotavlja sedaj podrobne programe za vse izlete.

Poljedelski kongres na Dunaju obeta po svojem splošnem programu po posvetovanjih, ki se bodo na njem vršili, in po izletih, ki bodo z njim združeni, postati ne samo zelo zanimiv, nego sploh važen za razvoj poljedelstva. Želeti bi bilo, da se udeležijo tudi Slovenci iz naše dežele omenjenega kongresa. Program kongresa in sploh vsa potrebna pojasnila je mogoče dobiti pri „Goriški zvezi gospodarskih zadrug in drašte“ v Gorici, via Vetturini 9, ali pa pri gospodu Svetoslav Premrou, istotam, ki je istočasno član širšega odbora VIII. poljedelskega kongresa.

„Krojaška zadruga“,
Gorica,
Via Signori 7

Za
zimski čas

so ravnokar došle razne v velikanski izberi
krasne novosti
modnega blaga,

kakor modre volne, flanele, forštajne, sukno za moške in dijaške obleke, svile za bluze, salonske preproge, zavese, odeje, šivane kuverte (Steppdecken), žime, volne perje itd.

Blago najbolje.
Konkurenca izključena.

P. n.
Dovoljujem se Vas prositi, da nas o potrebi počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse naše novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo zadovoljno franco na dom, da se prepričate o naši zares bogati zalogi in izberi, ki se lahko meri z vsako, tudi najmodernejšo trgovino te stroke.

Nadejaje se blagohotnega upoštevanja naše prošnje, bilježimo s spoštovanjem

Teod. Hribar.

Naročajte in berite

„GORICO“!

Razširjajte list in nabirajte novih naročnikov!

Zahtevajte list po tobakarnah, gostilnah in kavarnah!

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Kožuhovalne
ovratnike
zimске podobleke
pletenine
läger-perilo
volnene in svilene šerpe

kupite vedno najboljše pri domači tvrdki

J. ZORNIK, GORICA,

št. 10 Gosposka ulica št. 10

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

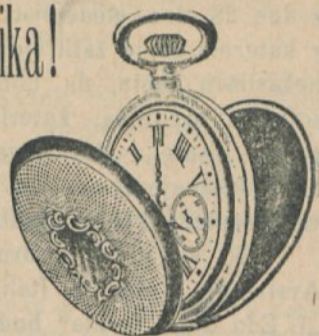
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korju, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Ugodna prilika!

Namesto 18 K, samo

7 K.

Krasna rem. gorija srebrna ura s 3 močnimi pokrovi lepo gravirana, natančno idoča 3letno garancijo, proti povzetju za 7 K.

J. König, Uhrenfabrik
Dunaj VII., Westbahngasse 36.

Poskusite in priporočite izdelke Vydrove tovarne hranil v Pragi VIII. Cenovnik zastoj.

Igralci na citre dobe 6 iger za citre in katalog 1907 stonj J. Neukirebner, Görkau (Češko).

Ivan Kravos priporoča svojo sedlarsko delavnico v Gorici na Kornju št. 11.

Električna žepna luč

vedno uporabljiva. Mal pritisk s prstom, razžari svetlo električno svetlobo. Brez vse nevarnosti lahko in priročno nosi se v žepu in uporablja delj časa. Izrabljena baterija, nadomesti se lahko z novo.

Cena kompletno K 3; s povekševalno lučjo K 4; nadomestna baterija K 1. Pošilja po povzetju

J. König, Elektrotehnik.
Dunaj, VII., Westbahnstrasse Nr. 36.
Prodajalci velik rabat!

Jakob Miklus

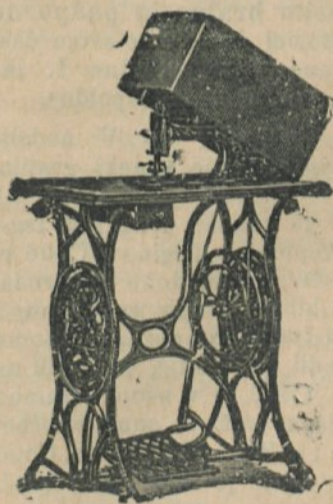
mizar in lesni trgovec

v Podgori, na oglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

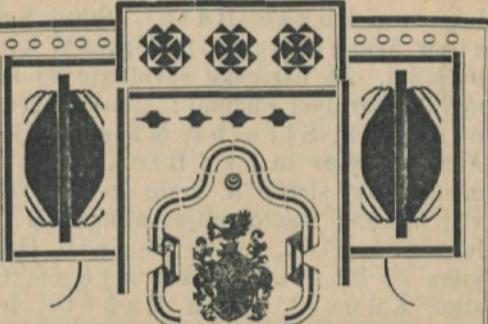
Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Fani Drašček, zaloga šivalnih strojev Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden ske ali mesečne oboroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

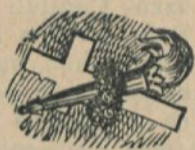
„NARODNA TISKARNA“
: : : v Gorici, ulica Vetturini št. 9 : : :

je preskrbljena z povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem, ter more prevzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela

TISKA:

„Gorico“ oo	oo „Pr. list“
* Vabila 0000	0000 Cenike
* Brošure 000	000 Račune
* Diplome oo	oo Vizitnice
* Pobotnice o	o Rač. sklepe
* Sprejemnice	Jedilne liste
* Plakate 000	000 Etikete
* itd. itd.	itd. itd.

Zagotavlja točne in strokovno pravilne izvršitve v moderni in okusni obliki od navadnega enobarvnega do finega večbarvnega tiska po tako nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence

Potri globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljani oče, gospod

Anton Pavlin

včeraj, dne 26. grudna v 78. letu starosti, previden s sv. sakramenti mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši dne 28. grudna dopoldne iz hiše žalosti v Vipavi.

Vipava, dne 27. grudna 1906.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

O priliki nenadomesne izgube, katera nas je zadela s smrtjo preljubljenega in nepozabnega soproga, očeta, brata, tasta in deda

Franca Nemic

izrekamo tem potom najiskrenejšo zahvalo vsem sorodnikom, milim prijateljem in znancem za mnogobrojno udeležitev pri pogrebu ter za izkazano sožalje. — Posebej izrekamo svojo zahvalo čč. duhovščini, slavnemu starašinstvu, gg. darovateljem krasnih nagrobnih vencev, cerkvenim pevcem za nagrobnice ter vsem oddaljenim znancem in prijateljem predragega ranjkega, katere ni ovirala dolga pot, da so prišli se posloviti od zemskih ostankov ljubljene in spoštovanega prijatelja. — Bog vsem stotero povrni!

Bilje, dne 27. decembra 1906.

Žalujoča rodbina.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 na menice po 5¹/₂%, na vknjižbo po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.